

Joana Barceló ja és portaveu i consellera de Treball del govern balear, amb la missió de reforçar l'executiu d'Antich.

Antich reforça el govern

Joana Barceló, nova portaveu i consellera de Treball del govern balear.

Tot d'una que se sabé la possibilitat que Joana Barceló fos designada com a nova portaveu i consellera de Treball en substitució de Margarita Nájera –nova comissionada del govern espanyol per a la reforma de la Platja de Palma–, es desfermaren les interpretacions en clau successòria. En confirmar-se que Barceló ocuparia tots dos càrrecs, s'intensificaren les anàlisis. La menorquina assumia un paper institucional d'àmbit balear que la reforçaria políticament i pugnarà amb Francina Armengol –presidenta del Consell de Mallorca– per succeir a Antich a la presidència del govern el 2011 i a la secretaria general del PSIB-PSOE el 2012.

Estratègia socialista. Sens dubte, el salt de Barceló des de la presidència del Consell de Menorca i des del Parlament –on és diputada– al govern li donarà una projecció que fins ara no ha tingut. Per una altra banda, és cert que té molta influència i molt prestigi en la militància socialista més enllà de Menorca: per exemple, quan esclatà la crisi del PSOE a Palma (2004) molts militants demanaren que ella actués d'àrbitre entre els

grups enfrontats. Per tant, les previsions que la situen en la línia successòria d'Antich tenen una certa versemblança. Si fos el cas, competiria directament amb Armengol, que semblava destinada a ser la pròxima secretària general del PSIB-PSOE.

Tanmateix, les fonts socialistes amb les quals ha pogut parlar EL TEMPS creuen que la cursa per a la successió no és oberta, sinó que més aviat es tracta de reforçar el govern i molt especialment de trobar una persona de prou pes per a encapçalar una conselleria tan complicada, la de Treball, sobretot amb la crisi econòmica i amb la desocupació creixent.

Una font informant –que, pel càrrec que ocupa al govern, ha de ser de les que sap més bé el perquè de la designació– ha explicat a aquest setmanari que “per a nosaltres la conselleria de Treball és fonamental per a les pròximes eleccions. La nostra estratègia és la de la moderació i de mantenir bones relacions amb tothom, però especialment amb les patronals. En aquest sentit, la Conselleria de Treball és l'instrument més adient.” Cal entendre que aquest departament

controla força diners amb cursos de formació i subvencions adreçades a patronals i sindicats; i, per un altre costat, manté contínues relacions amb les patronals. És un àmbit que Antich vol que estigui en pau, costi què costi. De segur que té molt present la legislatura anterior en què fou president (1999-2003) i està convençut que les bregues d'aleshores amb els hotelers –arran de l'ecotaxa–, li portaren una erosió que al capdavant tingué una gran importància en la desfeta electoral del 2003. No vol repetir l'error. Per tant, mantenir bones relacions amb els empresaris és qüestió de màxima prioritat. D'ençà del començament d'aquesta legislatura –fins i tot abans: així que va ser confirmat com a candidat a president– ha tingut unes relacions exquisides amb tots els representants de les grans patronals, tants d'hotelers com de la CAEB (Confederació d'Associacions Empresariales de Balears).

Aquest viratge –respecte al que féu durant l'etapa anterior de president– respon a una estratègia política que té per objectiu atreure vots moderats que tradicionalment han anat a parar al PP. Antich mateix ho ha explicat a aquest setmanari en alguna ocasió: “No deixam cap bandera en exclusiva a ningú.” Per això elegí Margarita Nájera per al càrrec de consellera de Treball. Perquè des del seu pas per la batllia de Calvià manté unes relacions excel·lents amb totes les organitzacions empresarials. Aleshores, la seva substituta havia de tenir aquest mateix perfil: algú amb prou experiència de gestió i de negociació constant amb els agents socials, sobretot els empresaris, i que hagués demostrat que pot mantenir sintonia amb tots. No hi havia gaire per triar. El president pensà en Barceló. Però la menorquina va ser difícil de convèncer. Al final la pressió donà resultat i acceptà: “Ha estat la decisió més difícil de la meua vida”, digué.

El seu substitut al capdavant del Consell de Menorca serà Marc Pons, que havia de ser investit president insular divendres passat. Segons la direcció del PSOE balear, ara és el moment adequat per a fer el relleu; així Pons disposarà de prou temps perquè els menorquins “s'acostumin al nou president i tenguin opcions clares de mantenir el càrrec després de les eleccions de 2011”.

Miquel Payeras